

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/62/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898330
Dátum vydania rozhodnutia:	23.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898330.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 23. novembra 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvineného X. N. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2013, sp. zn. 3To/101/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. N. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 21. júna 2013, sp. zn. 2T/26/2013, bol obvinený X. N. v bodoch 1./ až 7/ uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to bol obvinenému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obvineného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvineným Q. B., X. N. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodeným

- Z. R., nar. XX. A. XXXX, adresa na doručovanie písomností E., E. č. XX, škodu vo výške 2 572, 98 eur ,

- Q. C., nar. XX. N. XXXX, trvale bytom E., N. č. XXXX/X, škodu vo výške 1 679,45 eur,

- Mgr. Q. J., nar. XX. N. XXXX, trvalé bytom E., J. č. XX, škodu vo výške 5 880 eur,
- K. K., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom E., C. č. X/A, škodu vo výške 901 eur,
- Ing. K. G., nar. XX. N. XXXX, trvalé bytom E., J. F. č. X, škodu vo výške 239 eur,
- Z. I., nar. XX. K. XXXX a K. I., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom E., L. č. XX, škodu vo výške 2.200,- eur,
- MUDr. N. R., nar. 4. A. XXXX a Mgr. N. R., nar. 9. A. XXXX, trvale bytom E. K. B. č. XX, škodu vo výške 191, 61 eur,
- Ing. G. R., nar. X. K. XXXX, trvale bytom E., N. č. X, škodu vo výške 643,99 eur
- S. C. I., a.s., E., V. F. X/A, IČO: 35 705 332, škodu vo výške 9 210, 89 eur

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sú poškodených

- Z. R., nar. XX. A. XXXX, adresa na doručovanie písomností E., E. č. XX,
- Q. C., nar. XX. N. XXXX, trvalé bytom E., N. č. XXXX/X,
- K. K., nar. XX. K. XXXX, trvalé bytom E., C. č. X/A,
- Ing. K. G., nar. XX. N. XXXX, trvalé bytom E., J. F. č. X,
- Z. I., nar. XX. K. XXXX a K. I., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom E., L. č. XX,
- MUDr. N. R., nar. X. A. XXXX a Mgr. N. R., nar. X. A. XXXX, trvale bytom E. K. B. č. XX,
- Ing. G. R., nar. X. K. XXXX, trvale bytom E., N. č. X, so zvyškom svojho nároku odkázal na občianske súdne konanie.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal obvinený odvolanie vo vzťahu k rozhodnutiu o vine, treste a výroku o náhrade škody, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2013, sp. zn. 3To/101/2013, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu dovolanie, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. Dôvodil tým, že súd nesprávne kvalifikoval skutok č. 2, odcudzenie motorového vozidla Mazda 5, EČ: E., ktoré sa mal obvinený dopustiť dňa 8. augusta 2012 ako trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák., keď nebral do úvahy jeho výpoveď, že predmetné motorové vozidlo zobral iba preto, aby sa rýchlo dostal z miesta činu, teda s úmyslom prechodného užívania a nie s úmyslom si ho prisvojiť, alebo odcudziť za účelom jeho odpredania a obohatenia sa. Má za to, že týmto konaním naplnil znaky trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Obvinený uviedol, že súd oprel svoje rozhodnutie iba o zápisnicu z 23. augusta 2012, z ktorej vyplýva, že chcel motorové vozidlo predat', pričom si nie je vedomý, že by túto skutočnosť uviedol počas výsluchu uskutočneným vyšetrovateľom OR PZ BA IV. Poukázal na skutočnosť, že predmetnú zápisnicu podpísal pod vplyvom drog (heroínu) a silných liekov na epilepsiu (Rivotril) a hoci vyšetrovateľovi uviedol, že nie je schopný výsluchu z týchto dôvodov, tento výsluch uskutočnil, a preto si obvinený nie je vedomý toho, čo konkrétne podpísal. Na hlavnom pojednávaní jednoznačne niekoľkokrát uviedol, že predmetné motorové vozidlo slúžilo iba na rýchly presun z miesta činu, preto hodnota tohto motorového vozidla nemôže byť započítaná do škody spôsobenej krádežou a z uvedeného dôvodu nemôže byť odsúdený za zločin krádeže, ktorého skutková podstata sa naplní až pri spáchaní značnej škody.

Ďalej namietal, že uvedené motorové vozidlo je vo vlastníctve obchodnej spoločnosti R.-H., spol. s r.o. V trestnom konaní v pozícii poškodenej vystupovala a náhradu škody si uplatňovala Q. C., ktorá však nie je oprávnenou osobou, nakoľko nepredložila žiadne poverenie, resp. splnomocnenie na zastupovanie uvedenej spoločnosti. Z uvedeného dôvodu si škodu neuplatnil oprávnený subjekt - poškodený, a preto nie sú splnené základné podmienky pre kvalifikáciu uvedeného skutku ako trestného činu krádeže.

V dôvodoch dovolania ďalej vytýkal okresnému súdu pochybenie pri vyčísľovaní hodnoty predmetného motorového vozidla, pretože bol vyhotovený iba odborný posudok a nie znalecký posudok. Odborným posudkom bola cena určená ako za nové motorové vozidlo, pričom sama Q. C. uviedla, že motorové

vozidlo kúpila cez leasing ako ojazdené a poškodené, čo vôbec nebolo v odbornom posudku zohľadnené, resp. nebola tam zohľadnená amortizácia predmetného motorového vozidla. Pochybenie zo strany okresného súdu spočíva podľa obvineného aj vtom, že ku škode spôsobenej vlámaním do rodinného domu Q. C. bola pripočítaná aj škoda na predmetnom motorovom vozidle, pričom tú mal súd posudzovať ako poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona, teda samostatne a nie pripočítat do škody spôsobenej vlámaním sa do rodinného domu. Táto skutočnosť spôsobila, že celková škoda presiahla výšku 26 600 eur, a trestný čin sa posudzoval potom podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona a nie podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona. Ďalej namietal, že hodnota ostatných vecí, ktoré mali byť jeho konaním odcudzené, nezodpovedá ich skutočnej hodnote. Má za to, že odborné vyjadrenia hodnotiace cenu odcudzených vecí, ktoré boli súdom prvého stupňa vykonané, nezohľadňujú amortizáciu týchto vecí, dobu ich používania, príp. poškodenia. Na tieto skutočnosti taktiež v trestnom konaní poukazoval, čo však súd nevzal vôbec do úvahy a bez znaleckého dokazovania (bez znaleckých posudkov) dospel k záveru, že hodnota odcudzených vecí sa rovná ich predajným (trhovým) cenám. Obvinený je toho názoru, že pritom v danej trestnej veci práve správne a dôkladné určenie hodnoty odcudzených vecí, teda výška škody spôsobenej krádežou zásadným spôsobom ovplyvňuje trestnú kvalifikáciu skutku a výmeru možného trestu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutia súdov zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislavy IV podaním z 11. júla 2016, v ktorom uviedla, že sa nestotožňuje s dôvodmi dovolania obvineného, naopak, zastáva názor, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2 T 26/2013, zo dňa 21. júna 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 101/2013, zo dňa 15. októbra 2013 je správny a zákonný. Uviedla, že súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné na objasnenie skutkového stavu a právnej kvalifikácie, pričom má za to, že namietaný skutok týkajúci sa motorového vozidla Mazda 5, EČ E. bol správne posúdený ako trestný čin krádeže. K výhrade, že Q. C. bolo chybné priznané procesné právo poškodenej prokurátorka uviedla, že právo poškodenej jej bolo priznané v súlade so zákonom, pričom tiež dodala, že v danej veci bol taktiež v procesnom postavení poškodeného vypočutý I. F. - splnomocnený zástupca poškodenej spoločnosti Generáli Slovensko poisťovňa, a.s., ktorá priznala poistné plnenie súvisiace s predmetným vozidlom. S konštrukciou, že si škodu neuplatnil oprávnený subjekt - poškodený, a preto nie sú splnené podmienky pre kvalifikáciu skutku ako trestného činu krádeže, sa podľa jej názoru nemožno stotožniť. Pokiaľ ide o ustálenie výšky spôsobenej škody, má za to, že táto bola ustálená riadne a v súlade so zákonom, pričom nebolo potrebné ju ustáliť znaleckými posudkami. Má za to, že skutok bol správne právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a škoda bola riadne ustálená a zadokumentovaná a mohla byť v danom prípade sčítaná. S poukazom na uvedené zastáva názor, že všetky dôkazy boli tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom vykonané zákonným spôsobom. V súvislosti s uvedeným poukazuje na rozhodnutia oboch súdov, pričom prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie a vykonané dôkazy zákonným spôsobom vyhodnotil a správne ustálil skutok a obvinenému X. N. bol trest uložený v zákonnej sadzbe. V zmysle uvedeného zastáva názor, že v trestnej veci obvineného X. N. nie sú dané dovolacie dôvody a navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného X. N. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na verejnom zasadnutí, resp. podľa § 392 odsek 1 Tr. por. dovolanie zamietol z dôvodu nepreukázania dôvodov dovolania.

Poškodení sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili v súdom stanovenej lehote. Obvinený Q. B. sa k dovolaniu obvineného vyjadril podaním doručeným okresnému súdu 20. júla 2015, v ktorom uviedol, že sa stotožňuje v celom rozsahu s odôvodnením uvedeným v dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou

osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Pokiaľ ide o vyššie uvádzanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolaťom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolaťom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolaťom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolať uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Pokiaľ ide o dovolanie obvineného X. N., tak tu treba v prvom rade uviesť, že dovolanie obsahovo zodpovedá jeho skoršej obhajobe. Naplnenie dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. spočíva podľa obvineného v nesprávnej právnej kvalifikácii skutku naplňajúceho znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. a/ Tr. zák., t.j. že krádežou spôsobil škodu značnú (prevyšujúcu sumu 26 600 eur). Podľa obvineného, súd prvého stupňa nesprávne právne vyhodnotil, že do celkovej výšky škody spôsobenej krádežou patrí aj škoda osobného motorového vozidla zn. MAZDA 5, EČV: E. v sume 12 500 eur, ktorého sa obvinený zmocnil dňa 8. augusta 2012, keďže obvinený

nemal úmysel sa ho zmocniť a obohatiť sa na ňom, iba ho použiť na presun z miesta činu. Ďalšiu skutočnosť, ktorú namietal obvinený v dovolaní, je uplatnenie škody neoprávneným subjektom. Za nesprávne právne posúdenie veci považuje obvinený vyhotovenie odborného posudku miesto znaleckého posudku pri vyčísľovaní hodnoty motorového vozidla. Za závažné pochybenie súdu prvého stupňa tiež považuje aj nesprávne vyčíslenie škody.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd skúmal, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne subsumovaný pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. S poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 pod č. 3, predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť len nesprávne právne posúdenie ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Z uvedeného vyplýva, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. V dovolaní teda možno uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové.

V dovolaní z dôvodu vzťahujúceho sa k § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa obvinený jednoznačne domáhal zmeny v skutkových zisteniach jednak ohľadne kvalifikácie jeho skutku, ktorý podľa názoru obvineného napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a zároveň sa domáhal zmeny v hodnotení dôkaznej situácie konajúcim súdom. Na tomto mieste najvyšší súd zdôrazňuje, že dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

Tento dovolací dôvod nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t.j. ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré

je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (viď R 3/2011). Námietky obvineného, týkajúce sa jeho subjektívneho pohľadu na spochybnenie hodnotenia dôkazov konajúcimi súdmi, teda nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v posudzovanej veci, najvyšší súd je toho názoru, že tieto sa opierajú o dôkazy vykonané spôsobom a vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, táto napĺňa po subjektívnej aj objektívnej stránke skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona. Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí prvostupňového súdu ohľadom právnej kvalifikácie konania obvineného.

S poukazom na § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nemožno tiež vyhovieť dovolaniu obvineného, ktorý vo všeobecnosti odkazuje na uvedený dovolací dôvod. V posudzovanej veci, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ide o taký druh trestu, ktorého uloženie zákon za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pripúšťa a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto odvolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.